

Svar på interpellation från Leif Hansson.

Hansson väcker en fråga som är angelägen men inte på något sätt ny. Våra barn är vår framtid och vi vill alla att barndomen ska vara trygg, lärorik och lycklig. Det är inte bara vårt mål utan också vårt gemensamma ansvar. Statistik och siffror i all ära men många gånger bidrar det till att skapa politisk motsättning där den kanske inte finns. Istället borde vi politiker se till att vår, kanske viktigaste, verksamhet utvecklas och förfinas med den kompetens som vår personal besitter. I det sammanhanget är det inte antalet barn i grupp som avgör om verksamheten fungerar och är till fyllest för våra barn, utan många andra parametrar spelar roll.

Enligt min uppfattning fungerar barnomsorgen i Alingsås väl. Men vi står inför en stor utmaning. Enligt våra befolkningsprognoser kommer vi få allt fler barn i Alingsås. Det är glädjande då barnen är vår framtid, men det ställer krav på att vi tillser att vi har en barnomsorg och en skola som klarar av den framtida utmaningen. Mitt svar är inte att bara tillföra mer medel utan krav på förändring, utan vi måste utveckla och lära av inte minst andra kommuner. I exempelvis Kungsbacka kommun har man förändrat sitt traditionella arbetssätt. Från fasta avdelningar till en modell där barnen är uppdelade i mindre grupper större delen av dagen. Det här går att utläsa av officiell statistik också, där Kungsbacka sticker ut bland Göteborgsregionens kommuner. Kungsbacka kommun har minskat barngrupperna från 18,3 till 10,9 barn per avdelning i kommunal regi.

Hansson är säkert också insatt i Sveriges kommuner och landsting senaste Ekonomirapport från maj 2018, där det ekonomiska läget för Sveriges kommuner sammanfattas enligt följande:

”De stora kullarna under 1940-talet gör att andelen äldre i befolkningen nu ökar. Genom höga födelsetal och invandring ökar dessutom andelen barn och unga. Infrastrukturen byggdes till stor del under 1960–1980-talen och står nu inför betydande restaurerings- och nybyggnadsbehov. 1990-talets ekonomiska kriser innebar låga skatteintäkter till kommuner och landsting, samtidigt som behoven ökade. Utrymmet för investeringar och underhåll minimerades och har därefter inte kommit upp till nödvändig nivå förrän på 2010-talet, efter finanskrisen. I kombination med ett stort mottagande av asylsökande, framförallt under 2015, bidrar detta till att de demografiskt betingade behoven och investeringsbehoven nu och under några år framöver kommer att vara mycket höga.”

Enligt underlag från barn- och ungdomsförvaltningen så krävs ca 455 nya förskoleplatser och därmed ca 34 förskoleavdelningar för att komma i nivå med skolverkets riktmärke. Denna ökning av antalet platser ger en ökad kostnad för Alingsås kommun i form av lokalkostnad, personalkostnad, övriga kostnader, investeringar samt kompensation till fristående förskolor. Kostnad för denna utökning utan statsbidrag kan i nuläget beräknas till ca 90 000 tkr.

Utifrån omvärldsfaktorer så som demografi, statsfinansernas utveckling samt de ekonomiska begränsningarna här i Alingsås så är det inte lätt att besvara Hanssons frågeställningar men utifrån ovan resonemang så ger jag några korta svar

- 1) Alingsås kommun ska ALLTID sträva efter att bli bättre. Det är grundläggande. Det innebär att vi ska sträva mot mindre grupper men också högre kvalitet.

- 2) Jag är beredd att vidta åtgärder för att ompröva gamla modeller och arbetsätt så att våra verksamheter blir effektivare samt att i övrigt fortsatt prioritera Barn- och ungdomsnämnden i kommande budgetbeslut.
- 3) Vi står inför ett val. En ny mandatperiod. En ny Flerårsstrategi. Låt oss hitta framtidens lösningar tillsammans inom de möjligheter och begränsningar som vår verklighet erbjuder.

Daniel Filipsson (m)
Kommunstyrelsens ordförande